

Alexander Markovics

Autor: Alexander Markovics

Geneze moderního myšlení od Darwina ke Spencerovi

Darwinským obratem v přírodních vědách v průběhu 19. století dosáhl evolucionismus rozhodujícího průlomu. Ideje evoluce a přirozeného výběru přijali za své nejprve evropští intelektuálové a po nich i masy. Britský učenec **Herbert Spencer**, označovaný svými dobovými kritiky za „Darwinova pitbula“ 1] pak přenesl myšlenku evoluce i na lidstvo. V kombinaci s osvícenskou ideou dělení lidstva do jednotlivých ras jako živočichy se zrodil sociální darwinismus. Tato biologizující teorie považovala za samozřejmé, že lidé jsou podmíněni převážně svou dědičností a proto je nejen že lze šlechtit jako zvířata, ale také je ohrožuje degenerace. Život pak chápali hlavně jako boj o přežití, z něhož vzejdou vítězně ti nejsilnější, zatímco slabí zahynou. Dnes to působí jako samozřejmost, ve své době však šlo o něco revolučního. Touto teorií byl nejen nadobro svržen (nebo, řečeno s Nietzsem, zabit) Bůh, ale došlo také k radikální proměně vnímání evropského člověka. Ten už tak nebyl chloubou stvoření, ale pouhou „chlupatou opicí“. 2] Lidé byli rozřazeni podle své začlenitelnosti do rasových hierarchií. Kdo se modernímu světu dokázal přizpůsobit nejlépe, stal se jeho pánem, kdo hůře – otrokem. Evropané si tak ostatní národy nepodmaňovali nadřazeností své kultury, ale díky kulometu a železnicím.

Rasová ideologie - člověk se stává zvířetem

Namísto křesťanského tvrzení, že všichni lidé jsou sobě rovnými božskými myšlenkami, začalo rozdělování národů na lepší a horší. Především v německy mluvícím světě, kde došlo k převzetí slova *Rasse* z francouzštiny, v níž ovšem označovalo prostě lid, toto slovo symbolizovalo revoluci. Do běžného užívání totiž náhle pronikla nová kategorie, nadřazená národům: rasa. Tak se začalo mimo Evropu hovořit nejen o podřadných a nadřazených národech, které je třeba naučit západní „civilizaci“, ale také o rasách. Věda byla zapřažena do služeb legitimizace evropského **kolonialismu** 19. století. Lepší a horší skupiny ale začala touto optikou rozlišovat také Evropa samotná na domácí půdě. Z (asimilovaných) Židů se proto z ničeho nic stali podlidé a nepřátelé lidstva. V jistých pravicových kruzích se s podobným myšlením setkáváme dodnes. Důležitější však myslím je skutečně důsledná kritika samotné podstaty této ideje.

Život - jen a pouze boj?

Biologismus se mýlí už ve své hlavní premise o lidském životě. Přesvědčení, že život je jedním velkým bojem o přežití plodí fatalistické myšlení, jež si za svůj *raison d'être* bere imperialismus. Ten, kdo neustále nebojuje o další životní prostor a zdroje, musí zahynout. Podobné smýšlení však lidský život fakticky zbavuje jeho rozměru mezilidské spolupráce. Dokonce i politická jednota národa (ve smyslu německého *Volks* nebo ruského *narod*) nesestává z boje všech proti všem, ale je založena na spolupráci elit a mas. Představu lidských dějin coby nepřetržitého, věčného boje vyvracejí také četné doklady o starověkých obchodních stycích a kulturní směně. Válka je součástí lidského života, ne však jeho osudem. Biologický světový názor tak je absolutní negací kultury, skutečného utvrzení lidské činnosti.

Odkud se ale biologizující myšlení 19. století zrodilo a které ideologii sloužilo? Od prvopočátku bylo plodem buržoazního a implicitně osvícenského myšlení. Došlo k přenesení ospravedlnění vlády silných nad slabými do sféry lidských životů, což připravilo půdu pro kapitalismus nebývalé dravosti. Hrůzy průmyslové revoluce jen v samotném Skotsku vedly k masakrům tisíců vesničanů, z kterých se po konfiskaci země stali bezdomovci a byli vyhnáni ze svých domovů. Jde ale jen o jeden z mnoha následků tohoto barbarského procesu a mj. také jeden z důvodů takové četnosti skotských příjmení ve Spojených státech.

Rozpory se přesouvají i do kolonií

S nástupem socialistického hnutí na scénu liberální buržoazii postupně došlo, že stále tvrdší vykořisťování evropského dělnictva by evropský kapitalismus mohlo zahubit, a tak začala část celého procesu přesouvat na periferii, za hranice kontinentu. Kapitalismus i liberalismus jako takové jsou sociálně darwinistické, jen toto uvažování transponují do oblasti hospodářství a obchodu, aby tak skryly své „humanitární důvody“ za peníze. Namísto vykořisťování evropského proletariátu tak začali ždímat „necivilizované“ národy v koloniích. Národní socialismus pak konečně znovu přizpůsobil toto smýšlení evropskému prostředí. Německý národ se ale panskou árijskou rasou ani pány stvoření nestal – biologizující smýšlení jej naopak nasměrovalo přímo k jeho největší hanbě.

Včera břímě bělochů - dnes břímě George Sorose?

Dnes nám globalizace odhaluje ryzí brutalitu boje všech proti všem. Na rozdíl od minulosti však mají „filantropové“ jako George Soros v rukou prostředky ke sražení celých národních hospodářství na kolena silou svého kapitálu i schopnost destabilizovat „darebácké státy“. Na první pohled tak činí, aby šířili rovnost a lidská práva. Ve skutečnosti však šíří jen nelidskou logiku kapitalismu a liberalismu. Ty spolehlivě likvidují všechny národy, tradice a kultury celého světa, jelikož ty pro „volnotržní ekonomiky“ postrádají smysl. Znovu tak sledujeme střet silných se slabými, tentokrát však proti sobě nestojí národy, ale mezinárodní korporace a spekulanti jako Monsanto a Bayer, kteří si podmaňují celé národy.

Proto nastal myslím nejvyšší čas, aby pravicoví konzervativci tento způsob uvažování nadobro opustili. Z biologizujícího myšlení mají prospěch jedině kapitalisté – vlastenec však ani jeden. K obraně svého dědictví, kterým je spojení společného původu a kultury, tj. náš *Volks*, člověk žádné teorie o rasové nadřazenosti nepotřebuje. Dobrá rasa nepotřebuje neustále dávat svou nadřazenost na odiv, jak poznamenal Ernst Jünger

Lidé jsou myšlenkami Božími, nikoliv užitečnými idioty kapitalismu!

Nejpádnejší zbraní v boji proti masové migraci je kritika globalismu a liberalismu, jež vytvářejí podmínky pro velkou výměnu. Podobně kritičtí musíme být ale také k nesprávnému pojetí člověka, jež za nimi stojí. Člověk jako chlouba stvoření sám sebe chápe jako odlišného od zbytku živých tvorů. Na rozdíl od zvířat je schopen rozmýšlet své konání a má také svobodnou vůli, díky níž se může stát tvůrcem. V tomto směru bychom se měli řídit křesťanským učením, inspirovaným slovy slavného německého filozofa Herdera, podle něhož jsou lidé božími myšlenkami. To znamená, že žádný národ není nadřazen jinému. Nezapomínejme, že nikoli liberální boj všech proti všem, ale vzájemná spolupráce jsou hybnou silou života národů. Zde je nanejvýš užitečná Duginova 4. politická teorie – nejen k překonání moderního myšlení včetně biologismu, ale také jako průvodce na cestě k multipolárnímu světu, kde se rozmanité národy a civilizace vysvobodí z područí liberálně-kapitalistického Západu. *Rassengerassel* (řinčení rasou, jak to nazval Ernst von Salomon), je v této cestě jen na obtíž. Tato výzva je určena všem národům i rasám – bílým farmářům na americkém Jihu, mladým Evropanům, zoufalým obyvatelům subsaharské Afriky, ale také Rusům a Číňanům.

Všichni totiž upíme pod tíhou liberálního systému, který nám upírá identitu.

Poznámky DP:

1] Zde má autor zřejmě na mysli Thomase Henry Huxleyho, který byl označován za „Darwinova buldoka“.

2] Autor zde zřejmě zaměňuje Nietzscheho „opici“ (*Tak pravil Zarathustra*) s „chlupatou opicí“ amerického dramatika Eugene O'Neillů (*The Hairy Ape*, 1922), „drama odcizení, individualistické revolty a anarchistických postojů s pronikavým sociálním obsahem, obraz

člověka, který nedokáže najít své místo ve společnosti a v životě, a skončí ve smrtelném objetí obrovské gorily“. (zdroj: Wikipedia)

Úvaha Alexandra Markovicse *A critique of Biologism* vyšla na stránkách Progetto Prometeo 12. listopadu 2018.